

## ΑΛΙΚΗ ΜΠΕΪΛΗ



Η Alice Bailey ( 1880 - 1949 ) υπήρξε μια από τις μεγάλες μορφές του Εσωτερισμού. Γεννήθηκε στο Manchester τής Μεγάλης Βρετανίας αλλά το 1907 μετακόμισε στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου και πέθανε στην πόλη τής Νέας Υόρκης. Αριστοκρατικής καταγωγής παιδί, από πολύ μικρή δήλωνε δυστυχισμένη και ως αποτέλεσμα προέβη σε τρεις απόπειρες αυτοκτονίας αλλά μετά την τελευταία της απόπειρα, σε ηλικία 15 ετών, δέχτηκε την επίσκεψη ενός μυστηριώδους αγνώστου, ο οποίος της ζήτησε να προετοιμαστεί διότι θα έπρεπε να φέρει εις πέρας μια σημαντική αποστολή. Έπειτα από ένα ταξίδι στην Ινδία, τον πρώτο της γάμο, την μετακόμιση στην Αμερική, το άδοξο τέλος του γάμου της, χρειάστηκε να εργαστεί σε εργοστάσιο για να συντηρήσει τον εαυτό της και τα τρία της παιδιά, η Alice Bailey ήρθε σε επαφή με την Θεοσοφική Εταιρεία της Έλενας Μπλαβάτσκι, της οποίας έγινε ένθερμο μέλος και ήταν σε ένα πορτρέτο που αναγνώρισε τον μυστηριώδη ξένο που την είχε επισκεφτεί χρόνια πριν, ως το Δάσκαλο Koot Hoomi.

Από την παραδοσιακή Βρετανική ανατροφή της, η ζωή της Αλίκης Μπέϊλη την οδήγησε σε πολλές κατευθύνσεις, αλλά πάντοτε σε μια κατεύθυνση : προς την στιγμή όπου μέσω δραστικών προσωπικών εμπειριών, πολλών ειδών, απόκτησε μια σύνθεση άποψης και κατανόησης και μια απόλυτη πεποίθηση ότι μια θεία ζωή διαπερνά και ζωογονεί την μια ανθρωπότητα και ότι το Σχέδιο για την ανθρωπότητα χρειάζεται την συνεργασία και την υπηρεσία εκπαιδευμένων και αφοσιωμένων ανθρώπων, νοήμονα πληροφορημένων πάνω στις παγκόσμιες υποθέσεις, σε συνεργασία με εκείνους που αποτελούν την πνευματική Ιεραρχία, την εσωτερική κυβέρνηση του πλανήτη. Το έργο της ζωής της έγινε αναπόσπαστο μέρος αυτής της σύνθεσης και πραγμάτωσης. Χωρίς ούτε στο ελάχιστο να χάσει κάτι από τις πολύ ανθρώπινές της ποιότητες και ενασχολήσεις, η ψυχή της ανέλαβε την υποχρέωση προς το Διδάσκαλό της, και η προσωπικότητά της παρείχε πλήρη συνεργασία στο πεδίο της αποδεχόμενης υπηρεσίας της.

Μερικά χρόνια αργότερα είχε επαφές με έναν Διδάσκαλο, ο οποίος έμελλε να αλλάξει ολόκληρη την ζωή της.

Η Alice Bailey αναφερόταν σε αυτόν ως - ο Θιβετανός- και αργότερα έγινε γνωστό ότι επρόκειτο για τον Djwal Khul. Από την συνεργασία τους προέκυψαν [24 βιβλία Εσωτερικού περιεχομένου](#) ▶, στα οποία η Bailey ασχολήθηκε με ένα πλήθος τομέων γνώσης όπως : αστρολογία, εσωτερισμό, πνευματισμό, αποκρυφισμό, εσωτερική ψυχολογία, επιστήμη, θεραπευτική και πολλά άλλα. Παντρεύτηκε για δεύτερη φορά υψηλόβαθμο μασόνο και γενικό γραμματέα της Θεοσοφικής Εταιρείας, η οποία εξέδωσε και το πρώτο της βιβλίο Μύηση, Ανθρώπινη και Ηλιακή αλλά αργότερα ήρθε σε σύγκρουση με την Θεοσοφική Εταιρεία και την Πρόεδρό της, Annie Besant και το αποτέλεσμα ήταν τόσο αυτή όσο και ο άντρας της να εκδιωχθούν από τους κόλπους της για αδιευκρίνιστους λόγους.

Η διαμάχη σχετικά με τα γεγονότα εκείνης της εποχής συνεχίζεται ακόμη, με ορισμένους Θεοσοφιστές να επιτίθενται στο έργο της ενώ κάποιους άλλους να παραδέχονται ότι έδωσε μια διαφορετική οπτική γωνία σε αρκετά σημεία, όχι όμως εχθρική προς το έργο και τους σκοπούς του ιδρύματος της Μπλαβάτσκι.

Άσχετα με τις εκατέρωθεν αιτιάσεις, το έργο της Alice Bailey είναι τεράστιο σε έκταση και σε σημασία, παρά τις κατά καιρούς επικρίσεις που έχει δεχθεί για αντισημιτισμό και ρατσισμό γενικότερα. Η πραγματεία της περί των Επτά Ακτίνων επηρέασε καθοριστικά την Εσωτερική σκέψη, όπως και οι αποκαλύψεις της για μια αόρατη αδερφότητα μυημένων Διδασκάλων, η οποία βοηθά και ενισχύει τον άνθρωπο στην προσπάθειά του για Εξέλιξη.

Για την Μυστική Ιεραρχία έγραψε πολλά ενδιαφέροντα, όπως για το ρόλο του Διδασκάλου Ιησού και του Χριστού, τον πλανήτη Αφροδίτη, το Σείριο, την μυστηριώδη Σαμπάλλα, το πεπρωμένο των Εθνών, τις μυήσεις του ανθρώπου, του Πλανητικού Λόγου και του Ηλιακού Λόγου, ενώ διάσημο παραμένει το μάντραμ που της δόθηκε από τον Διδάσκαλό της το 1937 και που ονομάζεται " Μεγάλη Επίκληση ", η οποία και χρησιμοποιείται από Εσωτερικούς κύκλους παγκοσμίως.

Προς το τέλος της ζωής της, η Αλίκη Μπέϊλη κάπως απρόθυμα συμφώνησε να γράψει την αυτοβιογραφία της.

Αυτό που τελικά την έκανε να γράψει για την ζωή της ήταν ένα γράμμα που πήρε το 1941 από ένα φίλο που, όπως λέει η ίδια, από τη Σκωτία, ο οποίος ένιωθε βαθιά ότι «θα πρόσφερα μια πραγματική υπηρεσία αν μπορούσα να δείξω στους ανθρώπους πώς έγινα αυτό που είμαι απ' αυτό που ήμουν. Θα ήταν χρήσιμο να ξέρουν πώς ένας φανατικός, ορθόδοξος Χριστιανός εργάτης μπορούσε να γίνει πασίγνωστος δάσκαλος του αποκρυφισμού».

